

upaatvivelig Lægeautoriteterne, hvem det skyldes, at Kommunerne paa forskellige Steder, saaledes i Kjøbenhavn, i forskellige Amtsrådsstredse og i forskellige Købstæder frivillig have taget fat paa at sætte en Stopper for denne Sygdom gennem Desinfektion. Det er Lægeautoriteterne, hvad enten man derved forstaa Embedsautoriteter eller Folk, der have Krav paa at betragtes som Autoriteter paa dette Omraade, som ere traadte op i den senere Tid. Jeg skal saaledes nævne det almindelige Lægemøde i Fjor i August Måaned, hvor man tog fat paa de to Spørgsmaal med hvilke Justitsministeriet i dette Øjeblik er beskæftiget, og hvoraf et Resultat kan ses i det Lovforslag, der er kommet frem i Landstinget, ligejom man forhaabentlig ogsaa vil komme til at se et Resultat paa det andet Punkt. Bestyrelsen for den almindelige Lægeforening henvendte sig til Sundhedskollegiet med Opfordring til at søge at faa Bestemmelser ind i Epidemiloven om gratis Desinfektion over for Tuberkulose. Dette gav Anledning til en Korrespondance mellem Sundhedskollegiet og Ministeriet, og paa Grundlag af denne fremkom Forslaget i det andet Ting. Paa det samme Lægemøde udtaltes der Omstømt om, at der ved det offentlige Foranstaltning maatte trykkes og omdeles i meget stort Omfang en Bjece, der skulde henlede Publikums Opmærksomhed paa Sygdommens Beskaffenhed, dens Fare og de Foranstaltninger, der ere trængte. Den skulde uddeles i et Antal af 200,000, og man udtalte tillige Omstømt om at faa opslaaet Plakater. Denne Henvendelse kom til Ministeriet, og dette har forhandlet med Sundhedskollegiet, og atter med Bestyrelsen for det almindelige Lægemøde, og jeg antager, at der, om ikke under de samme Former saa under andre Former, som for øvrigt ere tiltraadte af Lægeforeningens Bestyrelse, vil komme et Resultat frem heraf ad Naar, maaste allerede i Naar. Det er den Vej, jeg mener, at man bør gaa, man maa prøve sig frem. Med al Respekt for den ærede Ordfører kan jeg ikke anse det for tilstrækkeligt, at en enkelt Læge tager Initiativet paa dette Omraade. Kommer det, støttet af den samtlige Lægestand, vil det naturligvis møde Smødelommen. Jeg vil derfor ikke sige, at der ikke kan gøres mere, end der ligger i disse Forslag; men jeg vil kun fremhæve dette, at jeg ikke tror, at det er gjort med at skrive nogle Paragraffer sammen og forelægge en Lov i det ene af Tingene til Dvervejelse. Jeg tror, at det hurtigt skal vise sig, at der vil frembyde sig mange Vanskeligheder, saa-

ledes som det ogsaa er fremhævet af de foregaaende Talere.

Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til enkelte Paragraffer. I § 9 siges det, at efter hver eneste Søndag eller anden Helligdag, hvor der er Gudstjeneste, skal samtlige Landets Kirker, naturligvis paa Kirkeklassens Regning — jeg ved ikke, om det bliver Kirkejeeren, thi saa saa vi et stort Kamastriig — vadskes eller afstøves fugtigt. Det skal ikke blot ske alle disse Dage, men, som den sidste ærede Taler gjorde opmærksom paa, ogsaa alle andre Dage, hvor der har været Forsamling eller Møde i Kirken, altsaa naar der har været Aftergang, Vielse eller blot en Barnebaab. Det skal ogsaa ske ved samtlige Teatre. Hver eneste Aften, naar der er spillet, skal der foretages en saadan Behandling. Det skal endvidere finde Sted i Koncertlokaler; men for øvrigt tror jeg ikke, at man kan blive staaende derved. Man maa komme til det samme ved mange andre Lejligheder, som naar der i offentlige Lokaler, Forsamlingsbygninger, Gæstgivergaarde og Hoteller, holdes Foredrag, hvad der er almindeligt omkring i Landet, eller der holdes Valgermøde eller deslige. Skal man paa Grund af den Mulighed, at der har været brytsthyge til Stede foretage denne Desinfektion? Ja, det kunde jo være overmaade hensigtsmæssigt, men det er en meget kostbar og bebyrdende Foranstaltning i Forhold til det Gode, den bringer. Og nu vil jeg sammenligne dette med Hovedparagraffen — thi den, som egentlig maa betragtes som den væsentligste Paragraf, er § 4, om Desinfektion. Dette gaar da ud paa at fordre meget, meget mere end Desinfektionsparagraffen forlanger. Medens man nemlig paa Grund af den Mulighed, at der er brytsthyge paa disse Steder, fordre disse desinficerende Foranstaltninger, forlanger man ingen desinficerende Foranstaltninger i disse Titustinder af Hjem. Ja, man forlanger Desinfektion, naar den paagældende er død, og ogsaa i det Tilfælde, at man flytter, men uden for disse Tilfælde bærer den paagældende Smitten paa sig i det Hus, hvor han bor, til Jordærvelse især for sin Familie, som jo nærmest er udsat. Han gaar frit omkring alle Vegne, besøger Slægt og Venner, kommer paa Kroer og Gæstgiversteder — naturligvis, det er hans Ret — og fører stadig Smittestoffet med sig. Man vil her ved se, hvor vanskelig selve Bestemmelsen om Desinfektion er. At man ikke bestemmer, at i de Huse, hvor der er Folk, som ere angrebne af Tuberkulose, skal finde Desinfektion Sted en Gang om Ugen, eller om Måaneden eller